



ת"פ 67185/11/19 - מדינת ישראל נגד יוסף ונונו

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 67185-11-19 מדינת ישראל נ' ונונו
תיק חיצוני: 295828/2019

בפני כבוד השופט זיו אריאלי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם יוסף ונונו
החלטה

בפני בקשה מטעם המאשימה לתיקון כתב האישום.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי. על פי הנטען בכתב האישום, ביום 7.7.19, בשעות הבוקר, הגיע הנאשם לסניף של קופת חולים בחיפה. על רקע אי שביעות רצונו כי נקבע לו תור לשעה 09:30, החל להתפרע. הנאשם צעק, בעט בדלת חדר הרופאה ובהמשך השליך את ההליכון לכיוון כיסא שהונח במסדרון.

בדיון ביום 6.9.20 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, מסר מענה מפורט לכתב האישום ולפיכך התיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 9.11.20. להשלמת התמונה יצוין כי במהלך הדיון, הצהיר ב"כ המאשימה כי "כתב האישום טעון תיקון מבחינת מסכת האירועים... ואנו מתכוונים להגיש בקשה לתיקון כתב האישום".

ביום 1.10.20 הוגשה הבקשה לתיקון כתב האישום. נטען, כי התיקון מבוסס על חומר הראיות בתיק אשר כבר צולם על ידי ההגנה. על פי התיקון המתבקש, אין המדובר באירוע אחד אלא בשני אירועים. ביום 7.7.19 הגיע הנאשם לקופת חולים בסביבות השעה 08:00, וכשנאמר לו כי עליו להמתין לתורו (הקבוע ל- 09:30) החל להתפרע, צעק, פתח בחוזקה את דלת חדר הרופאה ובהמשך בעט בכיסא שבמסדרון. למחרת (8.7.19) הגיע הנאשם לקופת החולים סמוך לשעה 09:00 והתפרע, צעק והשליך את ההליכון עמו הגיע - לכיוון כיסא שהונח במסדרון.

ב"כ הנאשם מתנגדת לתיקון כתב האישום. נטען כי בתיק התקיימו מספר דיונים, ואף נמסר מענה מפורט לכתב האישום. נטען כי אין המדובר בתיקון טכני, אלא בתיקון מהותי המייחס לנאשם אירוע נוסף.

בדיון בפני חזרה ב"כ המאשימה וטענה כי מרבית העובדות מפורטות כבר בכתב האישום המקורי, וההבדל נעוץ בפיצול האירוע לשני אירועים נפרדים. מדובר בתיקון מינורי, כאשר כל חומר הראיות עמד לעיון ההגנה. לשאלת בית המשפט,



ולאחר התייעצות, הבהירה ב"כ המאשימה כי על פי התיקון המבוקש, תבקש המאשימה לראות בשני האירועים (מיום 7.7.19 ומיום 8.7.19) כשני אירועים נפרדים, לענין סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי, וכן לתקן את פרק הוראות החיקוק, במובן זה שלנאשם תיוחסנה **שתי** עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי (ולא עבירה אחת, כפי שמיוחס לנאשם בכתב האישום המקורי). נטען כי מדובר בטעות מצערת.

ב"כ הנאשם חזרה על עמדתה כי אין המדובר בתיקון מינורי. מדובר ברשלנות של המאשימה, ועל המאשימה לשאת בתוצאות מחדלה, ביחוד נוכח השלב בו מצוי ההליך. אמנם ניתן לתקן את כתב האישום גם בשלבים מאוחרים של ההליך, אולם על פי רוב מדובר בתיקונים טכניים (כגון הוספת עדי תביעה) או תיקונים שנשמכים על חומר חקירה חדש - ואין זה המקרה שבפנינו. זכויות בסיסיות של הנאשם הופרו.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל. סעיף 92 לחוק סדר הדין הפלילי קובע כי בית המשפט רשאי, בכל עת לאחר תחילת המשפט, להורות על תיקון כתב האישום, **ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן**. ככלל, בית המשפט יתיר תיקון כתב אישום על מנת לעשות משפט צדק ולהגיע לחקר האמת, כל עוד אין בתיקון כדי לגרום לפגיעה בזכותו של הנאשם להליך הוגן. לצורך כך, על בית המשפט לבחון אם יש בתיקון המבוקש כדי לפגוע בהגנת הנאשם ואם ניתנה לו זכות סבירה להתגונן בעקבות התיקון. במניין השיקולים יתחשב בית המשפט בטיב התיקון המבוקש, וכן את השלב בו נמצא ההליך. בע"פ 63/79 **עוזר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לג (3) 606 - הובהרה משמעות המונח "הזדמנות סבירה להתגונן", הכולל שני יסודות. היסוד הראשון הוא טכני-דיוני: האם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתנגד להבאת ראיות, לחקור עדים ולהביא עדויות וראיות מטעמו. היסוד השני הינו מהותי: האם ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה לפתח ולייצב קו הגנה נגד האישום במתכונתו המתוקנת, והאם נמנעה ממנו אפשרות לפתוח קו הגנה חדש. בע"פ 951/80 **קניר נ' מדינת ישראל**, פ"ד לה (3) 505 נקבע כי יש לאפשר גמישות, כדי למנוע עיוות דין לנאשם או לאינטרס הציבורי.

מהתם להכא. לא ניתן שלא לתהות על הבקשה לתיקון כתב האישום - לא רק על עיתויה, אלא בעיקר על הפער המשמעותי בין כתב האישום המקורי לבין התיקון המבוקש. זאת, כאשר על פי הצהרת המאשימה, לא נוסף חומר ראיות, ולא התגלו עובדות חדשות. מדובר בתיק אשר על פניו אינו מורכב או רב היקף. עולה חשש, שמא כתב האישום המקורי הוגש ללא עיון מעמיק בחומר הראיות. לא ברור מדוע העובדות העומדות בבסיס כתב האישום המתוקן - התגלו לב"כ המאשימה כ- 10 חודשים לאחר שהוגש כתב האישום המקורי. נראה כי גם הבקשה לתיקון כתב האישום הוגשה באופן נמהר, שכן לא צויין בה כי המאשימה רואה בעובדות כתב האישום המתוקן כשני אירועים נפרדים, ולאור זאת - עותרת לתקן גם את פרק הוראות החיקוק, ולייחס לנאשם שתי עבירות של התנהגות פרועה במקום ציבורי. מקובלת עלי טענת ההגנה כי אין המדובר בתיקון מינורי או טכני. נראה, בזירות המתבקשת, כי טרוניית ההגנה בגין התנהלות המאשימה - במקומה.

על אף כל האמור, נראה כי תיקון כתב האישום לא יגרום לנאשם עיוות דין, ולא יפגע בהזדמנות הנאשם להתגונן מפניו. בנוסף, ומאחר ולא נוסף חומר חדש, הרי שאין בתיקון המבוקש כדי לגרום להגנה להפתעה המונעת הצבה ופיתוח של קו הגנה. אזכיר בהקשר זה כי הנאשם הכחיש את כלל המעשים שיוחסו לו בכתב האישום, וטען כי לא השליך את ההליכון בו נעזר לשם הליכתו.



נוכח התיקון הצפוי של כתב האישום, נדרש מענה מחודש של ההגנה לכתב האישום המתוקן. נוכח המועד הקבוע לשמיעת ראיות (9.11.20) נראה כי אין מנוס מדחיית הדיון, וקביעת מועד חדש לקבלת מנה לכתב האישום המתוקן.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת. אני מתיר את תיקון כתב האישום כמבוקש. המאשימה תגיש עד יום 1.11.20 כתב אישום מתוקן, ותמציא אותו במישרין למשרדי ב"כ הנאשם.

אני מורה על ביטול המועד הקבוע לשמיעת ראיות ליום 9.11.20. תחת זאת יתקיים במועד הנ"ל, בשעה 10:00, דיון בנוכחות הנאשם לקבלת מענה מפורט לכתב האישום המתוקן.

הנאשם מזהר בדבר חובת התייצבותו לדיון.

ניתנה היום, ח' חשוון תשפ"א, 26 אוקטובר 2020, בהעדר הצדדים.